

ת"פ 48009/03/16 - מדינת ישראל נגד שיז שוז בע"מ, אברהם דזאנשוילי

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו
ת"פ 48009-03-16 מדינת ישראל נ' שיז שוז בע"מ
ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט אורן שגב
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. שיז שוז בע"מ
2. אברהם דזאנשוילי

הנאשמים

גזר דין

1. ביום 19.07.16 הורשעו הנאשמים, על פי הודאתם, בעובדות כתב האישום שיוחסו להם: הנאשמת 1 - עיסוק כקבלן שירות לביצוע עבודות ניקיון ללא רישיון מאת השר; והנאשם 2 - הפרת חובת פיקוח של נושא משרה, והכל בניגוד להוראות חוק עובדים זרים ע"י קבלני כוח אדם, התשנ"ו-1996 (31 יחידות עבירה לכל אחד משני הנאשמים).
2. כל אחד מהצדדים טען לעונש.
3. ב"כ המאשימה טען כי הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בכך שבמהלך החודשים דצמבר 2014 עד יוני 2015 הנאשמת סיפקה שירותי ניקיון באמצעות 11 עובדים שהועסקו על ידיה וזאת מבלי שהיה ברשותה רישיון קבלן שירות בתחום הניקיון מאת שר הכלכלה ובניגוד לחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם. סה"כ הודו הנאשמים בביצוע 31 יח' עבירה.
4. ב"כ המאשימה טען כי העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם הפכה לתופעה רחבה ולאור היקפיה ראה המחוקק לנכון להסדיר תחום זה בחוק קבלני כוח אדם לשם הגנה על זכויותיהם של העובדים המוחלשים.
5. לשם קביעת מתחם העונש, טען, על בית הדין להתחשב בערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה, על תכלית חוק העסקת עובדים על ידי קבלני כ"א, עמד גם בית הדין הארצי בתיק ע"ע 1002/02 קבוצת יו.אס. ג'י. נגד מדינת ישראל.
6. עוד הוסיף, כי במקרה דנן הנאשמת נתנה שירותי ניקיון על ידי 11 עובדי ניקיון, שהועסקו על ידיה, עובדים אלה מהווים חלק מהאוכלוסייה החלשה שהחוק בא להגן על תנאיהם הסוציאליים ולמנוע פגיעה בביטחונם הכלכלי.

7. ביחס למתחם העונש ההולם, הפנה ב"כ המאשימה לפסיקה רלוונטית, ביחס לעבירה הספציפית, ת"פ 6730-09-15 מד"י נ' ל.טלי, שם פסק בית הדין לעבודה בבאר שבע מפי כב' השופטת סלע, מתחם העונש יעמוד על בין 30% ל- 50% מהקנס המקסימלי. בנוסף הפנה לסעיף 11 לפסק הדין גזרי דין נוספים שניתנו בעבירה הספציפית וגם בהם מתחם הענישה עמד על מתחם דומה אליו הפנה.
8. לאור זאת, טען כי המאשימה סבורה כי מתחם העונש בעבירה זו הוא בין 20% ל- 40% מהקנס המקסימלי, כאשר הקנס המקסימלי הינו סכום של 158,400 ₪ (11 יחידות עבירה כפול 14,400 ₪).
9. מבין הנסיבות לקולא ולאחר שאנו שנשקלה העובדה כי לנאשמים אין עבר פלילי בעבירות דומות ומבלי לנהל הליך הוכחות וחסכון שיפוטי רב, טען ב"כ המאשימה כי היא מבקשת עונש של 20% מגובה הקנס המקסימלי דהיינו 31,680 ₪ ובנוסף לקנס ביקשה כי הנאשמים יחויבו לחתום על הימנעות מביצוע עבירה דומה למשך שלוש שנים, בגובה הסכום המקסימלי של הקנס, כלומר 14,400 ₪.
10. ב"כ הנאשמים אבחן את הפסיקה אליה הפנה ב"כ המאשימה וטען במקרים אלו הנאשמים ידוע כי חלה עליהם חובה לקבל היתר ולמרות זאת עבדו, בעוד שבמקרה דנן הנאשמים לא ידעו שיש חובה כשהם מנהלים עסק, לקבל היתר ואת ההיתר הם קבלו מיד, מילאו את הטופס הרלוונטי, כי זה מסוג ההיתרים שניתן לקבל על נקל. עוד הוסיף, כי אין חולק שהנאשמים לא פגעו בזכויות העובדים.
11. ביחס לנסיבותיהם האישיות של הנאשמים, טען כי הם שרויים בחובות בגובה מאות אלפי ₪ לבנק והגיש מסמכים המעידים על כך.
12. לאור האמור לעיל, ביקש כי הקנס ייפסק ברף הנמוך.

דין והכרעה

13. על הערך החברתי המוגן שהחוק בא להגן ניתן ללמוד בראש ובראשונה מהוראת סעיף 3(א)(2) בו, הקובעת כי מעסיק צריך להעמיד ערבות בנקאית או ערובה מתאימה אחרת למילוי חובותיו כלפי עובדיו. ומכאן, החשיבות היתרה שהמחוקק ראה בשמירה על זכויות עובדים המועסקים ע"י קבלני כוח אדם.
14. בית הדין הארצי התייחס לכך בע"ע 1002/02 קבוצת יו.אס.ג'י.די. בע"מ נ' מדינת ישראל, משרד העבודה והרווחה (10.11.2002), וקבע כי נוכח התרחבות התופעה של העסקת עובדים באמצעות קבלני כוח אדם והיקפה, החוק נועד להבטיח את זכויות העובד המועסק על-ידי קבלן כוח אדם ורווחתו, לאור ההרעה המוחשית שחלה במצבם של העובדים המועסקים בדרך זו וההשלכות השליליות הנובעות מכך. מבקש הרישיון נדרש אפוא להוכיח את כשירותו המקצועית לניהול עסק ממין זה ולקיימו מן הבחינה המקצועית. הוא נדרש להבטיח את קיומם של תנאי העסקה סביבתיים ופיזיים נאותים ונדרשת ממנו יציבות כלכלית, שיהא בה כדי להוות "רשת ביטחון" מוגברת להבטחת זכויותיהם של העובדים המועסקים על-ידי.
15. גם בית המשפט העליון התייחס לכך בבג"צ 450/97 תנופה שרותי כוח אדם ואחזקות בע"מ נ' אלי ישי שר העבודה והרווחה (27.05.1998), וקבע, בין היתר, כי התכלית העלול להיפגע כתוצאה מהפרת החוק נועדה להבטיח את זכויות העובד ואת רווחתו ובאה למנוע פגיעה חמורה בביטחון הסוציאלי של העובד. הרציונל לכך הוא

כי קיים שוני מהותי בין דפוס העסקה ישיר-רגיל, לבין דפוס העסקה באמצעות קבלן כוח אדם.

16. עיון בסעיף 20 לחוק, העוסק בסנקציות, מלמד אף הוא כי המחוקק מייחס חשיבות יתרה לשמירה קפדנית על הוראותיו, וזאת בין אם ע"י הטלת כפל קנס ואף עונש מאסר.

17. ביחס לשיקולים המנחים בגזירת העונש, על בית הדין לבחון, כידוע גם את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

18. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, באתי לכלל מסקנה, כי במקרה דנן, מתחם הענישה הכללי שהוצע ע"י המאשימה (20%-40% מהקנס המקסימלי), סביר ואולם הואיל והנאשמים הודו בהזדמנות הראשונה ובכך נחסכו עלויות הן מבחינת הקצאת זמן ומשאבים של המאשימה והן בזמן שיפוטי, הדבר מלמד כי הפנימו את חומרת העבירות שבביצוען הודו ולפיכך, מן הראוי להעמיד את מתחם הענישה המקסימלי על 50% מהסכום המקסימלי של הקנסות במכפלת יחידות העבירה, היינו, ₪79,200.

19. ביחס לרף הענישה הספציפית בתוך מתחם הענישה הנ"ל, סבורני כי הוא צריך לנוע במנעד שבין 20% ל-40%, היינו 15,840 ₪ עד 31,680 ₪.

20. ביחס לנאשם 2, סבורני כי בנסיבות הענין יש להעמיד את הקנס הספציפי על 10% מגובה מחצית הקנס המקסימלי, היינו - 16,060 ₪. בקביעת הקנס הנ"ל לקחתי בחשבון לקולא את מצבו הכלכלי כמו גם את העובדה שלא נטען כי נגרם נזק למי מהעובדים, וכאמור לעיל, את הודאתו אשר מצביעה עם הפנמת חומרת העבירה.

21. זאת ועוד. החלטתי להיעתר לבקשת המאשימה ולחייב את כל אחד משני הנאשמים לחתום על התחייבות להימנע מביצוע עבירה דומה למשך התקופה המקסימלית שנתבקשה - 3 שנים. כידוע, העיצום הכספי הנו רק רכיב עונשי אחד המצטרף לרכיב עונשי אחר והוא הטלת התחייבות על הנאשם להימנע מביצוע עבירה. התחייבות זו מהווה כשלעצמה עונש של קנס מותנה, הגם שמדובר בעונש הקל שבעונשים הקבועים בחוק העונשין (ראו דברי כב' הנשיא (בדימ') א. גרוניס בדנ"פ 8062/12 מדינת ישראל המשרד להגנת הסביבה נ' חברת נמלי ישראל פיתוח ונכסים בע"מ, (2.4.2015) עמ' 9-10, פסקה 12.

22. לאור כל האמור לעיל, החלטתי להשית על כל אחד משני הנאשמים את הקנסות הבאים:

הנאשמת 1 - בגין עיסוק כקבלן שירות לביצוע עבודות ניקיון ללא רישיון מאת השר - עבירה על סעיפים 20 + 2 לחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כח אדם, תשנ"ו-1996 (להלן - "החוק") - **15,840 ₪**;

הנאשם 2 - בגין הפרת חובת פיקוח, עבירות לפי סעיפים 21 (ב) + 20 + 2 לחוק - **16,060 ₪**.

23. כל אחד משני הקנסות דלעיל ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים, שווים ועוקבים, כשמועד תשלומם של התשלום הראשון - 05.07.17.

24. כל אחד משני הנאשמים יחתום על התחייבות להימנע מביצוע עבירה מסוג העבירות בהן הורשע בתוך 21 יום ממועד גזר הדין, וזאת למשך 3 שנים, שאם לא כן יושת עליו הקנס המקסימלי הקבוע בחוק (לגבי הנאשמת - 14,400 ₪ ולגבי הנאשם - 29,200 ₪), וזאת בגין כל יחידת עבירה.

25. הנאשמים יפנו, באמצעות בא כוחם, בתוך 7 ימים ממועד קבלת גזר הדין למזכירות בית הדין על מנת לקבל את שוברי התשלום ואת ההתחייבויות.

ניתן היום, כ"ב סיוון תשע"ז, 16 יוני 2017, בהעדר הצדדים.